

εἰς Πορισίους, ἀφοῦ δ' ἐπρίγκηψ ἔπεμψε εἰς τὸν οὐτοκράτορα τὴν προαίτησίν του ἀπὸ τῶν τάξεων τοῦ Γερμανικοῦ στρατεύματος.

ΑΔΕΛΦΑΙ FONTAIN

ΤΗΝ ἑνερξιν τῶν ἐφεινενῶν μουσικῶν ἀπολαύσεων ἔδωσαν δύο χορηγούμεναι ἀδελφαί, καλέσασαι εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν ὁμήγουριν φιλομούσων Ἀθηναίων καὶ Ἀτιθίδων. Αἱ ἀδελφαί Rodhaïη εἶνε γνωστόταται εἰς τὸν μουσικὸν κόσμον τοῦ Βελγίου. Διπλωματοῦχοι τοῦ Ὠδείου Βρυξελλῶν, ἤλθον εἰς τὴν πόλιν μας φέρουσαι θεομᾶς, συστάσεις ἀπὸ τοῦ κ. Γκεβάρ, τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐκεῖ Ὠδείου. Ἡ μεγαλειτέρα ἀδελφὴ Ραφάελα—μία ἀλύγιστος Κορνᾶτις μὲ ἔλπην τὴν ψυχρὰν ἴσως, ἀλλὰ μεγαλοπρεπῆ στάσιν τοῦ σώματος—ἔφαλε μὲ περισστέρεον τέχνην ἀπὸ τὴν ἀδελφήν της. Ἡ φωνὴ της μέντζο-σοπράνα εἶχε τόνους λεπτοτάτους καὶ αἰσθημα εἰλικρινές. Εἰς τὸ ᾄσμα «Viens mon bien-aimé» τοῦ Cha minade ἔδειξεν ἐπίζηλα χορίσματα μουσικῆς ἀντιλήψεως.

Ἡ νεωτέρα ἀδελφὴ Ἰωάννα—σοπράνο—ἔχει περισσοτέραν ἑκφρασιν εἰς τοὺς τόνους καὶ φωνὴν σταθεράν εἰς τὰς ὑψηλὰς διακυμάνσεις. Τὰ δύο τραγῳδία τοῦ ΙΗ'. αἰῶνος, τὰ εἰλημμένα ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ Vecherlin ἀπεδόθησαν

κάλλιστα καὶ δικαίως κατεχειροκροήθησαν, ἰδίως τὸ «Jeunes filleles.» Ἡ δεσποινὶς Ἰωάννα Ρονταὶν εἶνε καὶ καθηγήτρια εἰς τὸ Ὠδεῖον Βρυξελλῶν.

Ἐν τέλει, αἱ δύο ἀδελφαί ἔψαλλον τὴν δυνάμειν τῆς Τζοκόνδας, ἀπέδειξαν δὲ ἐτι θὰ ἔδραπαν δάφνας ἐὰν ἔψαλλον ἀπὸ σκηνῆς θεάτρον.

ΜΑΤΘΙΑΔΗ ΚΡΕΜΕΡ

ΜΕΤΑ τὰς Ρονταὶν, εἰς τὸ Ὠδεῖον νέα συναυλία ἐδόθη, ὑπὸ τῆς καθηγητρίας τῆς ἄρπας κ. Ματθίδης Κρέμερ. Ἡ ἔξοχος ἀρπίστρια, ἥτις κέκτηται πρῶτον βραβεῖον τοῦ Ὠδείου Βρυξελλῶν, ἔπαιξε θανμάσια. Ἡ Φαντασία τοῦ Saint—Saëns, καὶ ὁ Χορὸς τῶν Συμφιδίων τοῦ Godefruid ἀπεδόθησαν μὲ τέχνην σπανίον ἢ κ. Κρέμερ κρατεῖ εἰς τοὺς δακτύλους της τὸ μυστήριον τῆς ποιήσεως τὸ αἰσθημα χύνεται μέσα εἰς τὰς χορδὰς τοῦ ὄργάνου της καὶ ἀποδίδει εἰς λεπτοτάτους ἤχους ἔλον τὸ θέλητρον τῆς ἐμπνεύσεως καὶ τοῦ πάθους.

Εἰς τὴν ἐσπερίδα προσέθηκε τὴν τέχνην τοῦ δ. κ. Buslinduy, ὅστις ἐξετέλεσε μὲ δύναμιν καὶ τέχνην τὸ 4ον conceito εἰς re mineur τοῦ Vi-euxlemps θανμάσια, ἔφαλλε δὲ μὲ γλυκύτητα ἢ δεσποινὶς Χατζημυχάλη.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ὁ Βασιλεὺς ἀνέθηκε τὴν ἐκ χαλκοῦ κατασκευὴν τῆς προτομῆς του εἰς τὴν διάσημον ἀγαματοποιὸν τῶν Παρισίων Renée de Variène. Δις πρὸ τῆς ἐκ Παρισίων ἀναχωρήσεώς του ὁ βασιλεὺς ἐπεσκέφθη τὸ ἐργαστήριον τῆς δεσποινίδος Βαριέν καὶ παρέμεινεν ἐπὶ πολὺ, ἵνα ἡ καλλιτέχνης σχεδιάσῃ τὸ πρόσωπον τῆς Α. Μεγαλειότητος. Ἡ δεσποινὶς Βαριέν θὰ ἐτελέσῃ τὸ δεῦτερον ἤδη προτομὴν Ἡγεμόνος. Ἡ πρώτη παρ' αὐτῆς κατασκευασθεῖσα εἶνε ἡ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰνδο-Κίνας, ἥτις ἐστάλη ὡς δῶρον πρὸς τὸν Σισωβᾶθ. ἐκ μέρους τῆς πόλεως τῶν Παρισίων.

Ἐν Βουδαπέστη ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀγάλματος τοῦ μεγάλου Οὐγγρου πολιτευτοῦ κόμητος Ἀνδράσ.

Ὁ Παρισινὸς οὐλόλογος τῆς «Ἐλευθέρας Σκέψεως» ἀνήγειρε πρὸ τιμῶν ἡμερῶν εἰς τὴν Μονμάρτην ἀγαλμα εἰς τὸν ἱππότην Δε-Λα-Μπάρ καταδικασθέντα τῷ 1766 εἰς τὸν διὰ μαρτυρίου θάνατον παρὰ τῶν καθολικῶν καλογήρων διότι δὲν ἀπένευμε χαιρετισμόν.

Ὁ Δε-Λα-Μπάρ δεκαεπταετής μόλις, ὑπεβλήθη εἰς τὰ φρικωδέστερα μαρτύρια διότι ἔφαλλε ἄσματα ἄσεμνα ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, τῆς Παρθένου καὶ τῶν ἁγίων καὶ διότι δὲν παρηκολούθησε τὴν ἐσχρὰν λιτανείαν. Ἀσκεπὴς καὶ

μὲ τὸν βρόχον εἰς τὸν λαιμὸν ἔκαμε δις τὸν γόρον τῆς μονῆς τῆς Ἱερᾶς Καρδίας. Ἐκόπη κατόπιν ἡ γλώσσα του, κατόπιν ἡ κεφαλὴ του, τὸ δὲ πτώμα ἐρρίφθη ἐπὶ τῆς πυρᾶς φέρον ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ φιλοσοφικὸν λεξικὸν τοῦ Βολταίρου.

Μετὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος, ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου τῶν Παρισίων ὁμίλησε περὶ τοῦ θριάμβου τῆς ἀληθείας καὶ τῆς γνώσεως ἐναντίον τῆς ἀμαθείας καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ. Αἱ κόραι κατόπιν τοῦ Λαϊκοῦ Ὀρφανοτροφείου παρήλασαν ἄδουσαι τὸν «Διεθνῆ ὕμνον».

Ὁ καλλιτεχνικὸς ὁμιλος τῆς Νικαίας διοργάνωσε διὰ τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον ἔκθεσιν τῶν ἔργων τοῦ Fragonard, χάριν τοῦ ἀγάλματος τοῦ ζωγράφου, ὅπερ πρόκειται νὰ ἐρεθῇ εἰς τὴν γενέθλιόν του πόλιν Grasse.

Εἰς Valenciennes τῆς Γαλλίας ἡγέρθη μνημεῖον πρὸς τιμὴν τοῦ Henri Wallon, ἀρχαίου ὑπουργοῦ καὶ γερουσιαστοῦ.

— Εἰς Abbeville ἐγείρονται προσεχῶς ἀνδριάντες τῶν Boucher καὶ Perthes.

— Τὸ Γαλλικὸν κράτος ἡγόρασε τὸν πίνακα τοῦ Chigot «Defence du marabout de Sidi—Brahim», ὃν θὰ τοποθετηθῇ δὲ εἰς τὸ μουσεῖον Tlemcen.

— Κατὰ τὸ ἔτος 1900 ἠγόρασε τὸ Γαλλικὸν κράτος πλείστα ἔργα Γάλλων ζωγράφων διὰ τὰ διάφορα μνημεῖα, ἐν οἷς καὶ πίνακες φιλοτεχνηθέντας ὑπὸ κυρίων καὶ δεσποινίδων.

★

Ἀπέθανεν εἰς Βρυξέλλας ὁ ζωγράφος Léon Philippe. Ἐγεννήθη ἐν Λιέγη τῷ 1843. Ἐσπούδασεν εἰς τὴν ἐκεῖ Ἀκαδημίαν, διακριθεὶς κατὰ τὰς σπουδὰς του, μεθ' ὃ ἀπῆλθεν εἰς Παρίσιους. Ἐμαθήτευσεν παρὰ τῷ Bouguereau. Ἐν Ρώμῃ κατόπιν διέμεινε ἐπ' ἀρκετόν, διήνυσε δὲ τὴν ἐκεῖ ἰδρυθεῖσαν τῷ 1877 Βελγικὴν ἀκαδημίαν. Ἐκ τῶν ἔργων του ὀνομαστότερα εἶνε τὰ ἑξῆς: Τὸ «λαχεῖον», ἡ «εὐρετὴ τῆς μάμμης», ὁ «δολοφόνος», ἡ «ἐκδρομὴ Barberi» ἡ ἀνάπασις τοῦ κυνηγίου τῆς Ambléne» μέγιστος πίναξ ἐν ᾧ εἰκονίζονται γνωστά πρόσωπα τῆς Λιέγης, ἡ «Τριάς τοῦ Ἀγ. Γεωργίου», τὸ «Τραγοῦδι». Ἀλλὰ καὶ αἱ προσωπογραφίαι του ἦσαν ἄρισται, ἰδίως εἶνε ὀνομασταὶ ἡ τοῦ Rogier, τοῦ Frere—Orban καὶ τοῦ Renier. (Τὸ Πανόραμα τῆς Ρώμης) καὶ τὸ «Στρατιωτικὸν Διόγραμμα» ἔσχον μεγάλην ἐπιτυχίαν.

★

Μετὰ εἰκοσαετῇ ἐβδομοκωτάτην διδασκαλίαν ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ ἀπεχώρησε τῆς καθηγεσίας λόγῳ ὀφείας ὁ καθηγητὴς τῆς πλαστικῆς κ. Γ. Βροῦτος. Μελλίχιος, ἀκριβὴς εἰς τὸ καθήκον του, λάτρης τοῦ κλασικισμοῦ, ὁ κ. Βροῦτος ὑπῆρξεν ἀγαπητότατος εἰς τοὺς μαθητάς του.

★

Ἐν τῷ ἐνταῖθα Γερμανικῷ Ἰνστιτούτῳ θὰ στηθῇ προτομὴ τοῦ Λουδοβίκου Ρός, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ μας.

★

Ἐν Βαρκελώνῃ διοργανοῦται Καλλιτεχνικὴ ἑκθεσις ἥτις θὰ διαρκέσῃ ἀπὸ τῆς 23 Ἀπριλίου 1907 μέχρι 15 Ἰουνίου. Ἐκλήθη ἐπισήμως ὅπως λάβῃ μέρος καὶ ἡ Ἑλλάς.

★

Ἐν ἡλικίᾳ 31 ἐτῶν ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις αἰφνυδίως ἐκ τυχαίου δυστυχήματος ὁ γραμματεὺς καὶ βιβλιοφύλαξ τῆς ἐνταῖθα Γαλλικῆς ἀρχ. σχολῆς Κάρολος Ἀνδρέ. Ὁ θανὼν ἀπὸ τριετίας διαμένων ἐν Ἀθήναις προσέφερεν ἱκανὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν σχολήν, ἠγάπησε δὲ θερμῶς τὴν Ἑλλάδα, μελετήσας τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ ἥθη αὐτῆς. Κατέλιπεν ἔργον ἄξιον λόγῳ περὶ τῆς Λατινικῆς γλώσσης ὥς γλώσσης διεθνούς, καὶ πραγματείας περὶ τῆς παρ' ἡμῖν κατωτέρας καὶ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, δημοσιευθείσας ἐν Παρίσι.

★

Ὁ παρεπιδημὼν ἐν Ἀθήναις πολιτικὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ Gil Blas Γάλλος λόγιος κ. Δὲ — Ὡσιπὲ ὠμίλησεν περὶ τοῦ Ἰωάννου Μωρέα, δώσας γλαφυρὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἔργου του.

★

Καλὸς φίλος τῆς «Πινακοθήκης», ὁ ποιητὴς Γεώργιος Ζερμπίνης, ἀπέθανεν ἐν Σμύρῃ.

★

Εἰς Παρίσιους εἰς τὸ Bulles Chaumont ἐστήθη μνημεῖον εἰς τὸν Marat, ἔργον τοῦ Jean Baffier. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐπὶ μακρὸν χρόνον, καίτοι τελειωμένον, ἦτο ἐρριμμένον εἰς μίαν ἀποθήκην μαρμάρων.

Εἰς Λισσαβώνα ἀπεκαλύφθη ἀνδριὰς τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, ἔργον τοῦ γλύπτου Jean Boucher. Ἡ παράστασις τοῦ ποιητοῦ εἶνε περιέργος· εἰκονίζεται, ὡς παριστάνουν τὸν Ὀμηρον, βαίνων διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Εἰς ἀντάλλαγμα, οἱ Πορτογάλλοι ἐπεσχέθησαν νὰ ἀνεγείρουν εἰς Παρίσιους τὸ ἄγαλμα τοῦ Καμόενς.

★

Εἰς τὴν Art decoratif ἐδημοσιεύθη μακρὰ σκιαγραφία τοῦ Σκανδιναβοῦ ζωγράφου Ἀνδρῆς Ζορν. Ἡ ἐ-

λευθέρα τεχνοπλοία του, ἡ λεπτότης τοῦ αἰσθημάτος, ἡ ἐπιστημονικὴ τοῦ σχεδίου ἐντέλεια, ἡ εἰλικρίνεια τῆς ἐμπνεύσεως καθιστοῦν αὐτὸν ἓνα τῶν πρωτοπρωτέρων καὶ δυνατοτέρων ζωγράφων. Ὁ Ζορν ἐγεννήθη τῷ 1860 ἐν Σουηδίᾳ, ἐκ γονέων χωρικῶν. Ἐξεπαιδεύθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Στοκχόλμης, μεθ' ὃ περιώδενος εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς Ἀμερικήν. Ἐγκατεστάθη κατόπιν εἰς Σουηδίαν. Τὰ γυνὰ του, αἱ οἰκογενεακαὶ σκηναί, καὶ αἱ προσωπογραφίαι του ἐφημίσθησαν πανταχοῦ. Ἡ προσωπογραφία τοῦ Βασ.λέως Ὁσκάρ ἡ τοῦ Σουηδοῦ πρίγκηπος Καρόλου, τοῦ ἠθοποιῶ Φώρ, τοῦ Κοκλέν τοῦ νεωτέρου, τοῦ δόκτωρος Wieselgren—τὸ ἀριστοτέλεσμα χωρὶς ἀμφιβολίαν τοῦ Ζορν—εἶνε ἔργα μεγάλης ἀξίας.

Ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν ἔργων τοῦ Ζορν διακρίνονται τὰ ἑξῆς: Τῆς δεσποινίδος Kuruell πρὸ τοῦ κλειδοκυμβάλου, τοῦ Ἐρνέστου Ρενάν, τοῦ Ζορν καὶ τοῦ μοντέλου του, τοῦ Ροῦζβελτ καὶ τῆς δεσποινίδος Κλέβελανδ.

★

Ὁ κ. Βικᾶτος ἐπώλησε τὴν Ἀδελφὴν τοῦ Ἑλέως, ἀγορασθεῖσαν ἀντὶ 2,000 δρ. ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Παπαϊωάννου καὶ τὸν Ἀστακὸν ἀγορασθέντα ἀντὶ 800 δρ. ὑπὸ τοῦ κ. Α. Χαραμῆ.

★

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὴν ἐν Παρίσιος δαμονήν τὸν προεκάλεσε τὸν διάσημον γλύπτην Ροδὲν ὥπως ἐπισκεφθῇ τὰς Ἀθήνας. Ὁ Ροδὲν θὰ ἀφίχθῃ προσεχῶς, θὰ φιλοξενηθῇ δ' ἐν τοῖς ἀνακτόροις. Ἐπίσης ὁ Βασιλεὺς ἠγόρασεν ἐν Παρίσιος τρία ἔργα τοῦ αὐτοῦ Ἑλλήνος καλλιτέχνη κ. Θ. Ράλλη.

Τὰ τῆς προσκλήσεως τοῦ Ροδὲν εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφηγείται ὁ «Φιγαρὼ» ὡς ἑξῆς:

«Προχθὲς Σάββατον ὁ Φαλλιέρ ἔδιδεν εἰς τὰ Ἡλύσια πρόγευμα πρὸς τμήν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Ὁ μέγας γλύπτης Ροδὲν παρίστατο. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος συνωμίλησε διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ καλλιτέχνη, τὸν παρεκάλεσε δὲ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ νὰ μείνῃ εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Ὁ ἑνθερμὸς αὐτοῦ θαυμαστής τῆς ἀρχαίας τέχνης δὲν γνωρίζει τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐν Μεδὸν οἰκία του εἶνε ἀληθινὸν μνημεῖον ὅπου εἶνε συνηθροισμένα διάφορα ὄρατα καὶ σπάνια μάρμαρα, προσερχόμενα ἐξ ἑλληνικῶν ἀνασκαφῶν. Μετ' ὀλίγον ἐπὶ τῶν ἐρείπων τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Παρθενῶνος, θὰ ἐμβαδύνη ἀκόμη εἰς τὸ μυστήριον τοῦ ἀθανάτου κάλλους τῶν ἀρχαίων ἔργων τὰ ὅποια ὑπῆρξαν τὰ πρότυπα του.

«Ὁ Ροδὲν θὰ ἐπάγῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ εἶνε εὐτυχής».

★

Ἐν Μασσαλίᾳ ἀπεκαλύφθη ὁ ἀνδριὰς τοῦ Puget. Οἱ Puget (1622—1694) ὑπῆρξε ζωγράφος, γλύπτης καὶ ἀρχιτέκτων. Εἶνε ὀνομαστὰ ἐκ τῶν γλυπτικῶν του ἔργων ὁ Μίλων Κροτοναίτης καὶ ὁ Περσεὺς ἀπελευθερῶν τὴν Ἀνδρομέδαν.

★

Περὶ ἔργον σχεδίων μνημεῖον διὰ τὸν Ἴφην ἐφαντάσθη εἰς ἐκκεντρικὸς συμπατριώτης του. Δύο συνεστραμμένα σώματα ἐκατέρωθεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς βάσεως κρατοῦν ἐπὶ τῶν ὤμων ἐπιτυμβίαν πλάκα, ἐφ' ἧς ὁ Ἴφην φαίνεται οἷονεὶ ἀφυπνιζόμενος καὶ παρετηρῶν ἀνείσως.

★

Καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς ἠθικῆς ἐν τῇ Τέχνῃ ἀνεκινήθη χάριν εἰς ἓνα φραγκόπαπαν ἐν Γαλλίᾳ. Εἰς τὴν μικρὰν πόλιν Καστελινωδρὺ ἐστήθη ἐσχάτως ἐν ἄγαλμα ὠραϊότατον, παριστάνων γυνήν τὴν Δάφνην, μετ' ὅλην τὴν παρθενικὴν τῆς ἐρασιμότητα. Τὰ ἀποκαλυπτήρια μάλιστα ἐγένοντο ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὁ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως διερχόμενος ἐκ τῆς πλατείας ἐν ᾗ ἐστήθη τὸ ἄγαλμα τῆς ὠραίας Δάφνης, ἥτις ἐφαίνετο ὡς νὰ ἔτρεγεν ἀκόμη ὅπως ἀποφύγῃ τὰς ἐρωτοτροπίας τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐ-

στάθῃ, νὰ τὸ περιεργασθῇ. Μόλις ὁμως ὕψωσε τὰ ὄμματα πρὸς τὴν γυνῇν καλλονῇν, ἀπέστρεψε μετὰ φόβου τὸ πρόσωπόν του· καὶ διενδυνῆεις ἀμέσως εἰς τὴν ἐπισκοπὴν, ἐξεσφενδύσας δορυμύτατον καὶ ἐπιτιμητικώτατον ἔργον πρὸς τὸν δήμαρχον διαμαρτυρούμενος ἐν ἀγανακτικῇ κατὰ τῆς ἀσεμνῶν παραστάσεως καὶ τοῦ πλήγματος ὁπερ ἐπέστη ἡ δημοσία ἡθικὴ. Ὁ δήμαρχος ἀπαντῶν ὑπέμνησεν αὐτῷ τὸν ἡθικὸν ἐπίλογον τῆς θυσίας τῆς Ἀθήνης, τοῦ ὑπέδειξε δὲ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ καλλιτεχνία ἔργα τῶν γαλλικῶν μητροπόλεων, καθὼς καὶ τοῦ Βασιμακοῦ. Ὁ ἐπίσκοπος ἐπιμένει, καὶ οἱ κήτοικοι διηρξέθησαν εἰς δύο ἀντιμαχόμενα μέρη. Ἄλλοι ζητοῦν τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀγάλματος καὶ ἄλλοι ἐπιμένουν νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν θέσιν τῆς ἡ Ἀθήνη ἐν ὀνόματι τῆς τέχνης καὶ τῆς καλλονῆς.

Πρὸ εἴκοσι ἐτῶν ἡ Ἰταλικὴ Βουλὴ ἐνήργησεν τὴν ἀτέγγεσιν εἰς τὴν Ρώμην μνημείου τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ Β', πάππου τοῦ σημερινοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Τὸ ἔργον ἤρχισεν εὐθὺς ἀμέσως, ἔκτοτε δὲ ἐξακολουθοῦν μέχρι σήμερον αἱ ἐργασίαι χωρὶς ν' ἀποπερατωθῇ τὸ μνημεῖον. Μέχρι τοῦδε ἐδαπανήθησαν 20,000,000 φρ. θ' ἀπαιτηθοῦν δὲ ἀκόμη ἄλλα 5,000,000 πρὸς ἀποπεράτωσιν του. Τὸ μνημεῖον, τὸ ὁποῖον ἀνεγείρεται μετὰ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἀγορᾶς καὶ τοῦ Καπιτωλίου, θὰ εἴναι τὸ μεγαλειότερον τοῦ κόσμου καὶ θὰ περιλαμβάνῃ ἐβδομηκοντα συμπλέγματα ἀνδριάντων — ἔργα τῶν διασημοτέρων γλυπτῶν τῆς νεωτέρας Ἰταλίας.

Ὁ πρῶν ἡγούμενος, καθηγητὴς κατόπιν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γάνδης καὶ μέλος τῆς Βελγικῆς ἀκαδημίας σοφῶς γεωλόγος Ἀλφρόντος Renard θὰ ἔχη προσερχῶς ἐν Βρυξέλλαις τὸν ἀνδριάντα του, ὅστις θὰ εἴναι ἔργον τοῦ γλύπτου A. de Tombuy. Ὁ Renard παρίσταται φέρον ῥενδιγκόταν καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἐφορμένην τὴν τήβεννον τοῦ καθηγητοῦ. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ του στηρίζεται ἐπὶ ἐνὸς χάρτου ἡμισφαίριον· ἡ δεξιὰ ἀκουμβᾷ ἐπὶ τοῦ λαχῦ, στάσις ἥν ἐσυνείδησε. Κάτωθεν ὑπάρχει τὸ στήθον, ὁπερ ἐμφυτεύει τὴν προτερεῖαν τοῦ θανάτου του: Venit ut liberaret eum.

Εἰς τὸν ζωγράφον κ. Παπαντωνίου ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Προστασίας τοῦ Πανεπιστημίου νὰ γράψῃ τὴν εἰκόνα τοῦ καθηγητοῦ Χρηστομάνου.

Ὁ κ. Παρθένης διατρίψας ἐπὶ μῆρας ἐν Πόρῳ εἰργάσθη σειρὰν τοπειῶν καὶ θαλασσογραφιῶν, ἃς προσοφείζει διὰ τὴν Βιέννην ἐκθεῖν. Ἐξ αὐτῶν ἐξέχει ἡ «Κοιμωμένη» τὸ γνωστὸν ὄρος τὸ ἔχον σχῆμα γυναικὸς ὑπὸ πτελέων. Πρὸς τοῦτοίς εἰς τὸν κ. Παρθένην ἀνετέθη ἡ κατασκευὴ τῶν ἀγιογραφιῶν τοῦ ἐν Πόρῳ ναοῦ τοῦ Ἀγ. Νικολάου.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν Ἀθηνῶν κοινῇ ἐράνῳ κατεσκεύασαν προτομὰς ἐν γύψῳ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πεσόντων ἀξιωματικῶν. Τῶν προτομῶν αὐτῶν θ' ἀποσταλῇ ἀνὰ ἐν ἑκτον εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους. Τὰ ἀποκαλυπτήρια θὰ γίνωνται ἀπανταχοῦ ταυτοχρόνως.

Νέον Γαλλικὸν φιλολογικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν περιοδικὸν ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἐν Παρίσις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Charles Gallet, ὑπὸ τὸν τίτλον «La Nouvelle Athènes» Εἰς τὸ α', τεῦχος τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου

δημοσιεύεται ἐκτός ἄλλης ποικίλης ὕλης καὶ μεταφράσεις περὶ τοῦ ποιήματος τοῦ Διενδυντοῦ τῆς «Πενκοθήκης» κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ary—René d'Yvermont.

Ἐκ Βομβάης ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ Γερμανὸς ἀρχαιολόγος Φὸν Λεκὸν, εἰσθούσας εἰς τὰ ἀπώτερα μέρη τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας, ἀνεκάλυψε καὶ φέρεται ἐκείθεν ἐξόχως ἐνδιαφερούσας εἰκόνας ἐπὶ ξηροῦ πηλοῦ, τῶν ὁποίων τὸ βάθος εἶνε ἐκ φύλλων χρυσοῦ. Ἐπίσης ἀνεκάλυψε πολλὰ χειρόγραφα εἰς 10 διαφόρους γλώσσας, μετὰ τῶν δὲ αὐτῶν ἐν εἰς γλώσσαν ἐντελῶς ἀγνωστον μέχρι τοῦδε.

Ἀνυμνον! — καλλιτεχνικοὶ σύλλογοι ἰδρύθησαν καὶ ἔχει ὁ Θεὸς ἢ μᾶλλον ἔχει ἡ φιλοδοξία τῶν καλλιτεχνῶν στάδιον ἐνεργείας. Ἡ πείρα διδάσκει ὅτι σύλλογοι τοιοῦτοι εἶνε ἐφήμεροι, ἔχοντες τὴν ἀποτυχίαν ἐκ τῶν προτέρων ἐξοφαισμένην. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι καὶ γενναῖον ἡμποροῦσε νὰ γείνῃ ἐν ἡ ἐπιτροπῇ τῆς «Ἐθνικῆς Πινακοθήκης» ἥτις ἀποτελεῖται ἀπὸ λίαν φιλοτέχνους καὶ ἀνωτέρους πάσης μικροραδιοῦργας ἄνδρας ἀνελέμβανεν ἐπισήμως τὴν διοργάνωσιν μιᾶς ἐτησίως καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως. Μία καὶ καλὴ ἐκθεσις θὰ ἔσωζε τοὺς καλλιτέχνους ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας πτήσεως των.

Ἀπέθανεν αἰφνιδίως ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ γνωστότατος φιλέλλην ποιητὴς καὶ πρῶν προξένος τῆς Γαλλίας ἐν Σμύρῃ καὶ Πειραιεὶ Γουσταῦος Λαφὼν. Ὁ Λαφὼν ἔχει γράψῃ πλείστα ποιήματα Ἑλληνιστῶν, ὧν τινὰ πατριωτικώτατα.

Εἰς τὰς «Ἀθήνας» ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Σιγούρου ἐκτενὴς κρίσις περὶ τῶν «Φύλλων ἡμερολογίου» τοῦ κ. Δ. Καλογεροπούλου, ἐν δὲ τῇ «Ἀσπερῇ» ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Χρηστοβασιλείου.

Εἰς τὴν ἑλληνικὴν Μέγελικ, ἥτις μετεβλήθη εἰς μονήν, ἐνεκαίνισθη τὸ μνημεῖον τοῦ Ροδόλφου, ὁπερ ἡ Ἐλισάβετ εἶχεν ἐγείρῃ ἄλλοτε εἰς τὸ Ἀχίλλειον.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡρξάντο αἱ διαλέξεις τοῦ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν. Ὁ Δαϊρφφελδὶ ἀνέγνωσε τὴν ἐτησίαν ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων, ὃ δὲ κ. Μπρόνγκερ ὁμίλησε περὶ Ἀττικῶν γαμηλίων δώρων.

Θὰ ἐνεργηθοῦν προσεχῶς ὑπὸ τοῦ κ. Καββαδία ἀνασκαφαὶ ἐν Θήβας, πρὸς ἀνέκρυσιν τῶν περὶ τὴν Καδμείαν ἀρχαίων μεγάρων.

Ἡρξισαν αἱ πρὸς στερέωσιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρχαίας Κορίνθου ἐργασίαι· τοῦ ναοῦ σώζονται ἐκ τῶν 15 κινόνων μόνον 7, τῶν λοιπῶν καταπεσόντων. Ἀλλὰ καὶ οἱ σωζόμενοι εἶνε ἐτοιμόρροποι.

Εὐρέθη εἰς τινὰ παρὰ τὴν Λαμίασαν λόφον τάφος, ἐν τῷ δὲ αὐτοῦ συντρίμματι ἀγγείων πηλίνων τοῦ χαμπανικοῦ λεγομένου ὕφους, ἀστράγαλοι, ὀστράκα, βάσις κατόπτρον κ.λ.π. Ὁ τάφος εἶνε τοῦ Β' ἢ Γ'. αἰῶνος ἀνέκων εἰς γυναῖκα, διότι εὐρέθησαν εἰς ἀγγεῖα ὑπόλοιπα βαφῆς τῆς καλουμένης ἔγχρους. Ὁ τάφος εἶχε συληθῇ πρὸ 15ετίας.

Εἰς τὸ χωρίον Γαρδίκιον παρὰ τὰ Τρίκαλα ἀνεγρέθη κτιστὸς τάφος ἀρχαῖος μεγάλης σπουδαιότητος.

